

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. I. De Mustela et Muribus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

attentione maiori lusus cognoscere nostros: mirum, quantum sub illis tibi commodum, quantumque vtilitatem promittere possis. Res aliquando longe se aliter habent, atque videntur: primo intuitu fallunt plurimos. Frons, oculi, vultus, quibus facillime sustinetur simulatio, saepe mentiuntur: et raro intelligunt homines, quid industria et sollicitudo interioribus locis occultauerit. Quod ne frustra dixisse videar: fabellam de mustela et muribus narabo.

FAB. I.

De Mustela et Muribus.

Mustela quum annis et senecta debilis
 Mures veloces non valeret assequi:
 Inuoluit se farina, et obscuro loco
 Abiecit negligenter. Mus, escam putans,
 Assiluit, et compressus occubuit neci.
 Alter similiter, deinde periit tertius.
 Aliquot secutis, venit et retorridus,
 Qui saepe laqueos et muscipula effugerat,
 Proculque insidias cernens hostis callidi,
 Sic valeas, inquit, vt farina es, quae iaces.

Fallit externa species saepe rerum incautos.

Mustela, cum senectute confecta musculos non posset arripere veloces, farina exterius ita se volutando opleuit, vt tota videretur esse farina; et obscuro se abdidit loco, ac si res nullius pretii negligentius asseruata esset. Mus, reputans escam ibi se largam reperisse, laetus exultansque praeda, accedit atque mox comprehensus enecatur. Pari modo et alios corripuit erroris incautos, et esca potiri haud

difficiliter potuit, quae imprudentibus esca videbatur esse ipsa. Trucidatis pluribus, tandem mus venit senior, vultu animoque perspicax, qui structas sibi saepius insidias et muscipula effugerat, quemque fecerat experientia cautum. Animaduertit is, procul prospiciens, tectam hostis callidi esse fraudem: et pessima, inquit, quae ad perniciem heic male sanorum iaces, si farina esses, bene precarer tibi: pereas ergo, et male perpetuo sit tibi, vt farina non es, quam astute simulas.

FAB. II.

Vulpes et Vuam.

Fame coacta Vulpes alta in vinea
Vuam appetebat, summis saliens viribus:
Quam tangere vt non potuit, discedens ait:
Nondum matura est, nolo acerbam sumere.
Qui facere quae non possunt, verbis eleuant,
Adscribere hoc debebunt exemplum sibi.

Contemnitur frustra, quod appetenti negatum.

Vulpes, ad propellendam famem, veniebat in vineam altam, omnique nisu extollens aliquoties sese et subfiliens vuam, maxime sibi arridentem, appetebat. Quam cum attingere, autprehendere non posset: discedit quidem subtristis; at, nondum, ait, satis matura est, eamque piget me absumere acerbam. Exemplum hoc illis narrandum est, qui, quod efficere nequeunt, verbis magnificis, se noluisse, testantur.

F

FAB.